

at forstaa ham, kommer os nærmere. Vi lære ham at kjende fra en ny Side i et ypperligt Brev, i hvilket han giver Forfatterinden gode Raad: „Forlad Norge“; siger han blandt andet: „Man skildrer bedst paa Frastand, t. Ex. en Sommerdag i Kakkelovnskrogen“.

Bjørnstjerne Bjørnsons Evne til ved sin stærke Personlighed at fængsle sine Tilhørere under de vanskeligste Forhold skildres i en lille Scene fra en Provinsby i Norge.

Han havde tilfældigvis, et Par Dage forud, stødt nogle unge Officerer for Hovedet ved ikke at lytte til nogle vise Bemærkninger om en lille Forandring i deres Uniform. En saadan Tort maatte hævnnes. Foredragsaftenen kom, der var kun mødt ganske enkelte i den tarvelige Sal. Bjørnson siger: „Jeg tænker, vi vente fem Minuter, jeg“, og gaar langsomt frem og tilbage paa Scenen. De fem Minuter gik uden at bringe mer end tre, fire Tilhørere, der underlig satte sig i Krogene og yderligere viste, hvor tom Salen var.

Bjørnson saa paa sit Uhr, — begyndte. Han beskrev dem Peterskirken; fordybet, som han var, lagde han næppe Mærke til, at Døren gik op, og en Flok unge nærmede sig støjende, snakkende og tog Plads paa første Bænk. Tilhørerne fulgte hans Exempel, betagne af hans Veltalenhed. De var i Rom med Bjørnson — ikke i Norge: En Kos Brøl løste Fortryllesen. „Nej dette er for galt“, udbrød Bjørnson og gik hen til Vinduet for at lukke det.

Vi faa et Glimt af Topelius og en fin Karakteristik af Grundtonen i hans Digtning — og endelig tre Kvindehistorier, af hvilke Fru Colletts er den betydeligste. Sammenstillingen er pikant, de fremhæve hinanden. Fru Kieles minder os om Fru Michaelis dejlige Røst, alvorlige Blik, vemodige Smil, fortæller os, hvorfor hun, der kunde synge andre glad, ikke selv var det.

Fru Jerichau se vi to Gange, først som statelig Dame i skandinavisk Forening i Rom saa som distrait Kunstnerinde til Æsels med Malerkasse og Staffeli i den kostelige Historie fra Albano. Mon Kunstnerindens Distraktion dog ikke snarere paa Bunden skulde være — Sparsommelighed. Fru Jerichau var saa praktisk, saa forretningsdygtig, saa vant til at bevæge sig i alle mulige Forhold, i alle mulige Lande, at man har ondt ved at tro, at hun skulde kunne glemme baade Hoteller og Omnibusser — men derfor er Historien lige god.